

Forgács Éva És Fia

1947-27

1947-ben született Éva lányom és 1951-ben Gábor fiam. Általánosba a Német utcai iskolába jártak. Arról van egy emlékem. Első elemista volt a fiam, és nagyon szerette a tanítónőjét. Jött a tanító néni születésnapja, és a fiam egy barátjával megbeszélte, hogy a zsebpénzükből vesznek valamit. Hát mit vegyenek? Csokit vettek. Amikor megvették, akkor a fiam elkezdett spekulálni, hogy mégis, egy felnőttnek csokit? Erre elmentek a Rákóczi téri csarnokba -- ezt a virágárusnő mesélte utólag --, odamentek egy virágáros nénihez, hogy 'Néni, kérem, tessék nekünk elcserélni virágra ezt a csokit'. És akkor adott egy virágot, és azt a virágot vitték a tanító néninek. Sportolni különösebben nem sportoltak, és zenét sem tanultak. A feleségem foglalkozott a gyerekekkel, a fiammal például leült tanulni, leckét csinálni. A lányommal nem kellett, ő önállóan, nagyon jól tanult. Jó tanuló volt. Én szerettem, ha önállóak a gyerekek, nem nagyon szóltam bele. Gimnáziumba mindketten a Fazekasba jártak. A Fazekasba nem volt nehéz bekerülni, mert az a volt tanítóképzős kollégám volt az igazgatója, akivel együtt csináltuk a Pedagógus Szakszervezetet. Szóltam neki, de hát amúgy is felvették volna őket, mert jó volt a bizonyítványuk. Szerintem nem kellett különösebb protekció. Az csak véletlen, hogy ő volt az igazgató, és szóltam neki. Évát rögtön felvették a bölcsészkarra. Hát a Fazekasnak jó neve volt. Beiratkozott művészettörténetre és angolra, aztán a második évben felvette a franciát is. Úgyhogy a végén lett művészettörténet és

angol--francia szakos, és emiatt egy évvel később végezte el az egyetemet. Éva már az egyetem alatt ilyen ellenzéki körben forgolódott, de ebből soha nem volt konfliktus. Én tiszteltem a gyerekeim gondolatait, és soha nem akartam befolyásolni őket. Ők maguk döntsék el, hogy milyen irányban akarnak menni. Itthon soha nem is volt nálunk politikai vita vagy ilyesmi. Kellemetlenségem nem volt abból, hogy Éva ilyen körökben forog. Egyszer egy egyetemi kollégám megjegyezte, hogy hát, hogy neveled te a gyerekedet, de én sokat nem törődtem vele. A pártbizottságra ezért nem hívtak be, a BM nem szólt. Azt tudom, hogy egyszer az Évát be akarták szervezni. Útlevílügyben ment be, és akkor be akarták szervezni. Ő eléggé mereven visszautasította, és elmondta itthon. Mondom, én tudomásul vettem, hogy ő is meg a férje is ilyen. Hát? azért is, mert én nem voltam olyan vad kommunista. Én tudomásul vettem, hogy ő az SZDSZ-szel szimpatizál. Az ő dolga, én nem akartam őt befolyásolni. Én meg az MSZP-be léptem be, mert hát 1937 óta csinálom, 67 éve, hát nem tudom abbahagyni. De az MSZP-ben se funkcióm, se semmi? Miután Éva végzett, főleg nyelvtanításból élt, és közben csinálta a művészettörténeti dolgait. Fő témája a Bauhaus volt, erről könyvei is jelentek meg. Aztán felvették az Iparművészeti Múzeumba. 1970-ben férjhez ment a vele egy korú filozófus, történész Tatár Györgyhez. Abból a házasságból nem volt gyerek. Hat év múlva elváltak. Aztán a filmrendező Gazdag Gyula lett a második férje. Tízegynéhány éve kimentek Amerikába. Gyula tanszékvezető-helyettesi állást kapott a Los Angeles-i egyetemen, Évi pedig az egyik közeli város egyetemén külső előadó, hetenként kétszer jár oda. Még itthon született a két gyerekük, 1981-ben Péter, 1983-ban Júlia. Péter Los Angelesben végzett egyetemet, festőművész akar lenni, és most épp itt jár Budapesten egy évet a Képzőművészetre. Minden szombaton itt ebédel nálunk, és naponta telefonál. Tavasszal pedig New Yorkba megy egy másik egyetemre, még akar tanulni. A húga is épp itt van most látogatóban, ő New Yorkban jár egyetemre.